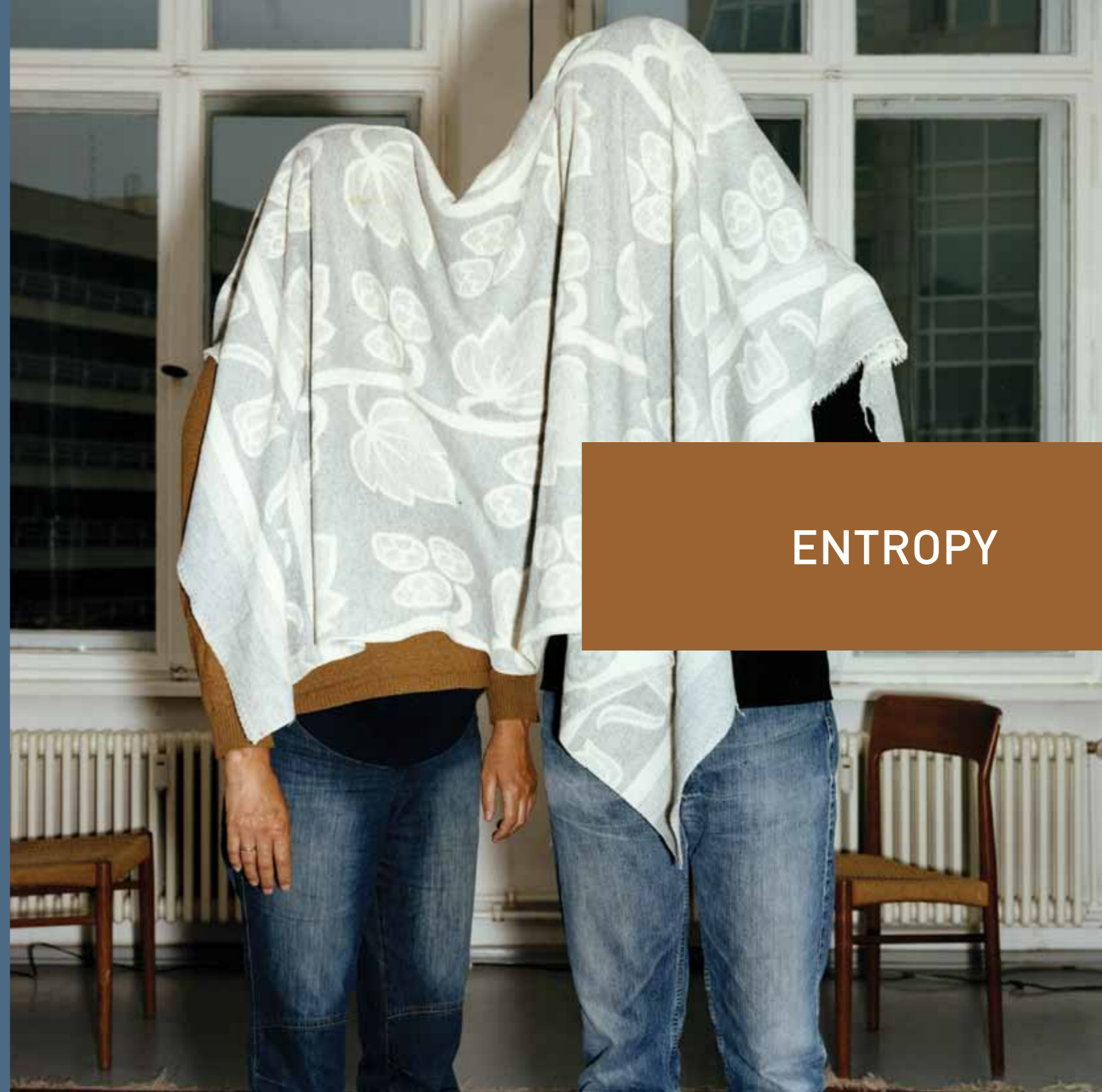

GALERİ ZILBERMAN

ENTROPY

ENTROPY

CHRISTOPH BÜCHEL | MAURIZIO CATTELAN
ANNIKA VON HAUSWOLFF | WILLIAM E. JONES | KAY ROSEN | FRANK SELBY

Curated by
VASSILIOS DOUPAS

02 KASIM/NOVEMBER 2013—04 OCAK/JANUARY 2014

I.

Edna Tole alışıldık vakti olan saat yedide kalktı. 8.30'a kadar banyosunu yapmış ve bir haşlanmış yumurta, ince tereyağlanmış iki dilim kızarmış ekme, bir fincan çay ve çürümeye başladığında meyve sepetinden kurtarılmış bir elmadan oluşan her zamanki kahvaltısını etmişti. Kahverengi parçaları etrafından dikkatlice yerken, süsten pelteye olan gelişimlerini kontrol etti. Yaklaşık 8.35'de ikinci fincan çayını doldurdu ve içinde ara sıra haber parçaları olan hafif sansasyonel bir gazeteyi okumak için favori koltuğuna kuruldu. Zengin desenleri olan halısındaki çiçeklerden sessizce memnun bir şekilde, neredeyse kırk yıldır keyfini çıkardığı sokak manzarasına bakmak için pencereden dışarıya göz gezdirdi. Tüm ihtiyaç duyduğu ve istediği bu sıcak, mutlu, rahat evdeydi ve penceresinden baktığında değişmeyen görüntü, gerçekten de onun evrenin merkezinde yaşıyor olduğunu doğruluyordu.

Gazete her zaman okumak için iyi bir şeydi. Satın alacak şeyler için yeni fikirlerle ve Bayan Tole ile aynı görüşte olmayan herşey için küçümseme ile dolu gazete, hergün öğle yemeği vakti geldiğinde onu tamamen temize çıkarmış, aklamış oluyordu. Bir başka fincan çayın daha vakti geldiği zaman. Ve belki bir de bisküvi, ama çok fazla nişasta olmamalı, yoksa Bay Pole'a kendisi için aldırılmayı düşündüğü yeni elbiseye sığamayabilirdi. Gazete onaylamadığı, ancak nedeninden de tamamen emin olmadığı türden insanlarla ilgili boş korkuları yeniden teyit etti: komünistler, siyahlar, saldırganca fakirleştirilmiş insanlar, cinsel sapıklar – mutlu bir şekilde, asla karşılaşmadığı, ama hergün o ikinci fincan çaydan önce her yerde olduklarına emin olduğu o olağan bereket boynuzu dolusu insan. Ve bir şekilde tehlikeli...

I.

Edna Tole rose at her usual time of seven o'clock. By 8.30 she had bathed and eaten the same breakfast of a boiled egg, two slices of thinly buttered toast, a cup of tea and an apple rescued from the fruit bowl as it began to decay. Carefully eating around the brown bits, she arrested its progress from ornament to mush. About 8.35 she poured the second cup of tea and settled down in her favourite armchair to read a slightly sensational newspaper with an occasional bit of news. Quite happy with the flowers in her expensive patterned carpet, she glanced through the window to look at the street view she had enjoyed for nearly four decades. All she ever needed or wanted was in this warm happy, comfortable house and the unchanging vista from her window confirmed that she was indeed living in the centre of the universe.

The newspaper was always a good read. Full of new ideas for things to buy, and full of scorn for anything that disagreed with Mrs Tole, it left her fully vindicated by lunchtime every day. It was time for another cup of tea. And maybe a biscuit but not too much starch, or she might not fit the new dress she was thinking of having Mr Tole buy for her. The paper reaffirmed vague fears about the kinds of people she disapproved of, but wasn't completely sure why: communists, blacks, the aggressively impoverished, sexual perverts – the usual cornucopia of people she happily never met but was assured every day before that second cup of tea were everywhere. And somehow dangerous...

II.

*"Hiçbir şey sonsuza dek sürmez, ondan eminim
Şimdi bir teklifte bulundun sen, biraz daha alacağım..."*

Roxy Müzik, Same Old Scene (Aynı Eski Sahne), 1980

Roxy Müzik, açgözlüce varlık birikiminin tekelinde kalacak bir on yıl için ne kadar öngörü sahibi olacaklarını bilmeksizin, 1980'lere Bryan Ferry'nin bu sözcükleri ile başladı. Öyle geliyordu ki, kapitalizm daha önce asla bu kadar serbest bırakılmamış ve şahlanmış büyüyen piyasanın sefahati bilhassa Ekim 1987'deki "Kara Pazartesi (Black Monday)" olmak üzere borsa çöküntüleri tarafından söndürülmüştü. Diğer taraftan, bir önceki on yılı heyecan verici şekilde alingan, avangart gözde olarak geçirdikten sonra, Roxy Müzik'tekilerin kendilerinin de 1980'lerin eşiğine zengin, yumuşak bon viveur'ler (iyi yaşayanlar) olarak ulaştıklarını dikkate almak enteresandır. Herşey değişir.

Ve herşey değişiyor da. Dünya sürekli değişim halinde: her zaman, ilahi mükemmeliyete doğru ilerleyen Yahudi-Hristiyan vizyonunu yansıtır olmasa da, en azından bazı ilginç ve beklenmedik durumlar üreten, sürekli değişen hallere doğru hareket ediyor, kayıyor ve ilerliyor. İmparatorluklar yükselir ve düşer, kuruluşlar güç toplayıp çöker, sosyal teamüller hem kısıtlar hem de özgürlüğe kavuşturur ve tümü, için çürümeye karşı agresif bakıma itmesine ve kakmasına tabi. Her organizmanın, her yapının ve her dinamiğin içinde, kendi intikalinin tohumları eklenmiş, genetik örnekler, sosyal devrimler de olsa veya sonsuza dek süreçlerini sanan küstah imparatorluklar da olsa.

Doğal değişimi veya parçalanmayı önleme çabaları entropi yaratır, o da ironik bir biçimde, inkar edilen değişimi daha da fazla hızlandıracak şekilde çalışır. Asırlar boyunca süren devlet inşası, kanun koyucu eylemler, iç çatışmalar ve sivil savaşlar sonucunda meydana gelen politik bir sistemle, onsekizinci yüzyıl Fransa'sını düşünün. Oluşumunun görünüşte keyfi doğasına rağmen, gene de, konumunda o kadar açıkça güvenli bir mutlak monarşi yarattı ki; tekliflerinden birisinin meşruluğu, gittikçe sabırsızlaşan danışmanlar tarafından sorgulandığı zaman, XVIII. Louis "Bu meşrudur, çünkü ben öyle diliyorum" diye cevap vermişti. Ancien Régime'in (eski düzen) afra tafra kör entropisi, modern olguların o en ikon kırıcı olanına neden oldu: Devrim. Tarihi değişimin bu özel tetikleyicisi, yalnızca üç örnek vermek gerekirse, o zamandan beri bilinen, Rusya, Çin ve İran'da da başlatılmıştır; bunların tümü o zamandan beri bir hayli değişmiş (Rusya'nın, Çin'in devlet komünizmini gevşetmesi) veya değişmek üzeredir (İran'in inşallah şeriatı gevşetmesi).

Devletlere dair örnek için bu kadar kafi: sosyal teamüller her zaman değişimin etkileyici bir göstergesidir ve, söz gelimi, cinselliğe karşı olan güncel tutumlar, uluslararası bir ölçekte değişime iradesini dışa vurur. Ben bunu yazarken, bugünün gazetesinde, değişime karşı olanlardan 1500'ünün, 150 eşcinsel aktivistten oluşan bir gruba saldırdığı Podgorika, Montenegro'daki ilk Gay Pride (Eşcinsel Gururu) yürüyüşündeki şiddete dair küçük bir rapor var. Sorgulanmamış heteroseksüel hakimiyetin sonu, bir tarafta eşcinsel evliliği doğuştan gelen (Tanrı vergisi) olarak görmekte, diğer tarafta da, İran'ın eski cumhurbaşkanı gibi devlet başkanlarının homoseksüellik 'olgusu'nun kendi ülkelerinde var olmadığını açıklamalarına tanık olmaktadır. Olgunluk dönemlerinde Frank Zappa'nın bir keresinde meşhurca aktardığı gibi: "Herhangi bir kimsenin cinsel inancına dair benim tutumum şudur: norm'dan sapma olmaksızın ilerleme mümkün değildir"; bu hem insan cinselliğinin çeşitliliğini tasdik etmiştir, hem de milyonlarca LGBT insanın şefkatli heteroseksüelliğe olan güvenini dinçleştirmiştir.

II.

*"Nothing lasts forever, of that I'm sure
Now you've made an offer, I'll take some more..."*

Roxy Music, Same Old Scene, 1980

Roxy Music began the 1980s with these words by Bryan Ferry, little knowing how prescient they would be for a decade that was to be so greedily engrossed in the accumulation of wealth. It felt like capitalism had never before been allowed such free rein and the orgy of rampant market growth was seriously deflated by stock crashes, notably 'Black Monday' in October 1987. On the other side, it is interesting to note that Roxy Music themselves arrived at the threshold of the 1980s as rich, smooth bon viveurs after spending the previous decade as excitingly edgy, avant-garde darlings. Everything changes.

And everything does change. The world is in a constant state of flux: moving, slipping and developing into continually altering states that, if not always mirroring the Judaeo-Christian vision of progression towards heavenly perfection, at least throws up some interesting and unexpected situations. Empires rise and fall, institutions amass power and collapse, social conventions both confine and liberate, and all are subject to the push and pull of inherent decay versus aggressive maintenance. Built into every organism, every structure and every dynamic are the seeds of their own demise, whether they are genetic exemplars, social revolutions or arrogant empires that thought they would last forever.

Efforts to arrest natural change or disintegration create entropy, which, ironically, works to further hasten the change that is denied. Consider eighteenth-century France, with a political system that had come about as the result of centuries of state building, legislative acts, internal conflicts and civil wars. Despite the apparently arbitrary nature of its formation, it nevertheless produced an absolute monarchy so apparently secure in its position that, when the legality of one of his proposals was questioned by increasingly impatient advisers, Louis XVIII responded "It is legal because I wish it". The pompously blind entropy of the Ancien Régime brought about that most iconoclastic of modern phenomena: the Revolution. This particular enabler of historic change has since been famously invoked in Russia, China and Iran, to name just three, all of whom have since either changed considerably (Russia, China relaxing state communism) or are about to (Iran, hopefully relaxing state sharia).

So much for the example of states: social conventions are always a fascinating indicator of change and current attitudes to, say, sexuality manifest the will to change on an international scale. As I write this, there is a small report in today's newspaper of violence at the first Gay Pride march in Podgorica, Montenegro, where 1500 of those opposed to change attacked a group of 150 gay activists. The end of unquestioned heterosexual hegemony currently sees, on one hand, gay marriage as a given, and on the other, heads of state like Iran's last President declaring the 'phenomenon' of homosexuality not to exist in his country. The late Frank Zappa once famously declared: "My attitude towards anybody's sexual persuasion is this: without deviation from the norm progress is not possible", which both acknowledged the variety of human sexuality and gave millions of LGBT people renewed trust in compassionate heterosexuality.

Just as entropy works to maintain established order, it also naturally facilitates the creation of effective opposition, disorder and healthy subversion: whilst Podgorica's gay activists were just a tenth of the number rage against them, there is no doubt that gay oppression will eventually go the same way as witch-burning.

Kurulu düzeni muhafaza etmek için çalıştığı gibi, entropi, doğal olarak etkin bir muhalefete, düzensizliğe ve sağlıklı yıkıma da olanak tanır: Podgorika'nın eşcinsel aktivistleri, kendilerine öfkeyle saldıranların sayı olarak onda biri kadar olsa da, şuna hiç şüphe yok ki, eşcinsellere uygulanan baskı, nihayetinde, cadı yakma ile aynı yolu takip edecek.

Asırlar boyunca, varlıklı batı ulusları 'gelişmemiş' olarak ifade edilenlere egemen olmuşlardır ve yirmibirinci asır (katlanarak) açılırken, güçte doğuya doğru bir kayış görebiliriz. Christoph Büchel'in 9/11 felaketini belirgin, hünerli bir ortamda betimleyen Afgan kilimi, Amerikan üstünlüğünün kurgulanmış gerçekliğini ve nasıl, diğer herşey gibi, onun da değişime tabi olduğunu vurgular: 'Müslüman Militanlar'ın, komünizm çöktükten sonra alaycı bir şekilde bir numaralı halk düşmanı olarak tanıtımının, ABD ordusu için şaşırtıcı derecede öngörülmez sonuçları olabillir.

Aynı zamanda, büyük bir ekonomik belirsizlik deneyimliyoruz – Cattelan'ın ağır yaralanmış kasa kapısı, hem güçlü bankaların kuşkulu ahlaklarının bir ithamıdır, hem de zenginlik ilüzyonuna – ve şiddetli gösterilerin düzenli, 'normal' bir iletişim aracı olarak büyüyüşüne alışmaya – bir sitemdir. Frank Selby'nin gösterilere dair, yavaşlatılmış donmuş kareler gibi yakalanmış, girift çizimleri, şiddetli krizi etkin bir iletişim aracı olarak yeniden çerçevelerken, (aracın) kendi eksikliklerini de sezdirir.

Oxford İngilizce Sözlüğü entropinin matematiksel anlamını titizlikle "bir mesajdaki bilginin transfer oranının ölçüsü" olarak kaydeder ve dilin sabit gelişimi ve değişimi entropik uyarıcıları yansıtır. Bruce Nauman 1972'de meşhur neon metni çalışması "Run from Fear, Fun from Rear (Korkudan Kaç, Arkadan Eğlence)"ı ortaya çıkardığı zaman sadece mizahi bir harf kaydırımından fazlasını yapıyordu. Bu renkli, altı-sözcüklü heykel, yalnızca anal ilişki eyleminde örtük olan binlerce yıllık baskılayıcı geleneğin aksini ispatlamayı kabul eder. Benzer şekilde, Kay Rosen'in Short Story'si (Kısa Hikaye) basitçe üç sözcükteki iki harfi değiştirerek, ustaca anlamı yerinden eder ve "dilbilimsel dizilimi bozarak, beklenen işlevi aşan ve üstünde performans gösteren patenler ve sistemler ortaya çıkarır".

William E. Jones, görsel görüntüler ve güç arasındaki ilişkiyi altüst etmek ve altını çizmek için muhassas arşivsel film kullanmaktadır. Mission Mind Control (Görev Zihin Kontrolü) geç 1970'lerden, eşlik eden reklamların CIA beyin yıkamasına önplan oluştururken büyüleyen ve hipnotize eden bir psikodelik animasyona dijital olarak soyutlandığı bir TV programıdır. Eski ABD polis eğitim filmlerinden hazırlanmış olan Shoot Don't Shoot (Vur Vurma) önyargı ve gücün devlet tarafından kötüye kullanımı hakkında yeni hiçbir şey söylememekle birlikte, sanatçının bulunmuş metraji ustaca yeniden çerçeveye alışı çok etkili ve şok edicidir.

Yaşantınızın kalbinde olan, evinize ve odanıza bakın. O çok iyi bildiğiniz ve bu kadar hazırca oldu bildiğiniz (çantada keklik saydığınız) tüm şeyler, sizin kendi mabetinizi oluşturmakta ve onun modası geçmişliğini taşımaktadır. Halinizdeki çiçekler rahat alanlarınızın içinde (volkan gibi) püsküren değişimin çiçeklenmesidir; (ağırlıktan) bel vermiş kitaplık rafları, dijital bir çağda basılı nüsha matbuaya olan bağımlılığınıza sitem etmektedir ve bir zamanlar güzel olan koltuklar artık tedavi edilemeyen sırt rahatsızlıkları geliştirmek üzerine çalışmaktadır. Bunun da ötesinde, masa örtüsünün altındaki kibar ergenler daha fazla sessiz kalamayacaklardır. Arap Baharı, Taksim protestoları ve yanmakta olan Atina, gerekli olan değişimin hoş karşılanan müjdecileridir.

For centuries the wealthy western nations have dominated those termed 'undeveloped', and as the twenty-first century unfolds we may see a shift in power towards the east. Christoph Büchel's afghan rug depicting the 9/11 disaster in a distinct, handcrafted medium emphasises the constructed reality of American supremacy and how, like everything else, it is subject to change. The cynical promotion of 'Islamic militants' as the no. 1 public enemy after the collapse of communism could have surprisingly unforeseen consequences for US military.

We're also experiencing huge economic uncertainty – Cattelan's mutilated safe door is both an indictment of the dubious morality of powerful banks and a rebuke to the illusion of wealth – and becoming accustomed to the growth of violent demonstrations as a regular, 'normal' means of communication. Frank Selby's elaborate drawings of demonstrations, captured like slowed-down freeze-frames, both reframe violent crisis as a form of effective communication whilst suggesting its own shortcomings.

The Oxford English Dictionary carefully notes the mathematical meaning of entropy as "the measure of the rate of transfer of information in a message", and the constant development and change of language reflects entropic stimuli. When Bruce Nauman produced his famous neon text work Run from Fear, Fun from Rear in 1972, he was doing more than mere humorous letter displacement. This colourful, six-word,s sculpture acknowledges the refutation of thousands of years of oppressive tradition implicit in the mere act of anal intercourse. Likewise, Kay Rosen's Short Story deftly creates displaced meaning, disturbing "...linguistic sequence, revealing patterns and systems which exceed and outperform their expected function" by simply changing two letters in three words.

William E Jones uses appropriated archival film to both subvert and highlight the relationship between visual images and power. Mission Mind Control is a late 1970s TV programme with accompanying commercials digitally abstracted into a psychedelic animation that fascinates and hypnotises as it foregrounds CIA brainwashing. Shoot Don't Shoot, created from old US police training films says nothing new about prejudice and state abuse of power, but the artist's masterly reframing of found footage is compelling and shocking.

Look around your house and your room, at the heart of your life. All the things you know so well and take so readily for granted build your own sanctuary and carry its obsolescence. The flowers in your carpet are the blooms of change erupting within your comfort zones, the sagging bookshelves rebuke your dependence on hard copy print in a digital era, and the once beautiful seats now work on developing incurable back ailments. What's more, the polite teenagers under the tablecloth won't be quiet for much longer. The Arab Spring, Taksim protests and burning Athens are our welcome harbingers of necessary change.

III.

Zaman içerisinde evrilmiş ve başlatılmış olan tüm kurumlar, sosyal düzenler, yöntemler ve süreçler müesses hale geldiği zaman, çok özel bir olgu gerçekleşir. Bir ek, planlanmamış fakat kesin işlev geliştirirler: entropi. Olağan amaç olan geliştirme ile başlanılan şey, er ya da geç durgunlaşacaktır. Ve muhtemelen, güç ve görünüşteki kabiliyete aldanmış bir şekilde ağır ağır hareket etmeye devam edecektir. İşte bu noktada gidişat enteresan hale gelir, özellikle organizasyonlar kendi bakımları için enerji harcamaya başladıkları zaman.

Eski, derinlemesine gömülmüş bir fikir vardır ki, bir kez bana anlatıldığı zaman, onu her yere taşıdığımı ve sessizce ömrüm boyunca inandığımı farkına vardım. Fikir şudur ki, zaman geçtikçe, biz – insanlığın tamamı – hepimiz kaçınılmaz olarak ve merhametsizce daha parlak ve iyi bir yarına doğru ilerliyoruz. Ne kadar tuhaftır ki, “ilerleme” fikri, bu yarına, pozitif ve iyi şeylere dair görüşler gömmüştür: Tanrı'nın Dünya Üzerindeki Cennetinin Altın Çağı'na doğru sürekli ilerlemeye dair Yahudi-Hristiyan fikri gibi, isterseniz şayet. Kurallar, düzenlemeler, yönergeler, niyetler, koşullar, umutlar, ana esaslar, arzular, dilekler ve kararlar tüm zamanlarda, bu – herşeyin şimdiden, safi sözcüklerin mükemmelliyetinin rengini düzgünce anlatmaya yetmeyeceği şekilde, çok daha iyi olacağı – daha büyük ve daha iyi yarının ifası için çabalamaktadır. Bilim, gerek tıp aracılığı ile, gerek ise neye ihtiyaç duyduğumuzu sanıyorsak onun tüketimini kolaylaştıracak lüks malların yaratılışı vasıtası ile, insan yaşamını uzatmanın, rahatlatmanın ve geliştirmenin yeni yollarını keşfetmeye ve yaratmaya devam etmektedir. Kendi modası geçmişliğini yapılışında taşıyan becerikli (elektrikli) aletleri / araçları tükettikçe zenginleşiriz. Ancak, gelecekteki vaadedilmiş cennete doğru hızlandıkça, yaşam daha kolay, daha elverişli ve bu yüzden daha kolay hale gelir.

David Gleeson

III.

When all the institutions, social orders, methods and processes that have evolved and been set up over time become established, a particular phenomenon occurs. They develop an additional, unplanned but certain function: entropy. What was initiated with the usual aim of improvement will, sooner or later, stagnate. And quite possibly lumber on, deluded by power and seeming ability. This is when things get interesting, particularly when organisations expend energy on self-maintenance.

There's an old, deeply-embedded idea that, once it was explained to me, I realised I had been carrying around and mutely believing all my life. The idea is that, as time passes, we – the whole of humanity - are all progressing inevitably and inexorably towards a brighter and better tomorrow. The very idea of 'progress' has embedded in it notions of positive and good things: the Judaeo-Christian idea of continual advancement towards the Golden Age of God's Paradise on Earth, if you like. Rules, regulations, laws, directives, intentions, stipulations, hopes, guidelines, desires, wishes and decrees are all the time striving towards the fulfillment of this greater and better tomorrow where all will be so much better than now that mere words cannot properly articulate the colour of its perfection. Science continues to discover and create new ways of prolonging, comforting, and enhancing human life, whether through medicine or the creation of luxury goods to ease our consumption of whatever we think we need. We are enriched as we consume ingenious gadgets that carry their own obsolescence in their making. But life becomes easier, more convenient and therefore more comfortable as we hasten towards the promised future paradise.

David Gleeson

Christoph Buchel
Made in Afghanistan, 2001
Rug, 85 x 60.5 cm
Unique

Maurizio Cattelan
Broken Safe - 76.400.000, 1992
Photograph, 52 x 52 cm
Unique

Annika von Hausswolff
The 21st Century Transitional Object, 2004
C-Print, 120 x 150 cm
Edition of 4

William E Jones
Bay of Pigs, 2012
Sequence of digital files, b&w, sound, 3:56 min
Edition 2/5

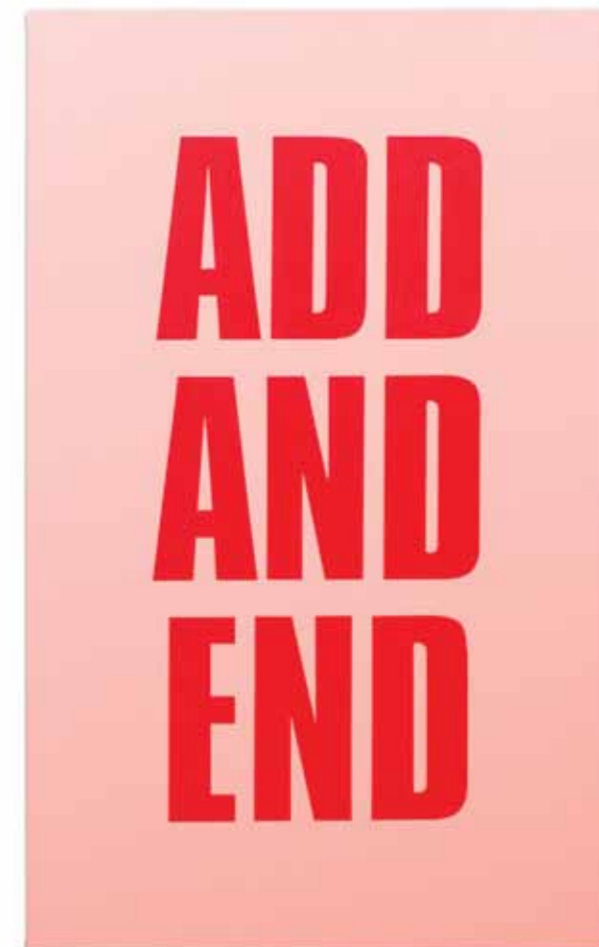
William E. Jones
Mission Mind Control, 2012
Sequence of digital files, color, silent, 41:38 min., loop,
Edition 1/5

William E. Jones
Shoot Don't Shoot, 2012
Sequence of digital files, color, sound, 4:33 min
Edition 2/5

In lieu of Louis (XVI),
Napoleon. In lieu of
Napoleon, Louis (XVIII). In
lieu of Louis (XVIII), Napoleon.
In lieu of Napoleon, Louis
(XVIII). In lieu of Louis (XVIII),
Charles (X). In lieu of Charles
(X), Louis (Philippe). In lieu of
Louis (Philippe), Napoleon (III).

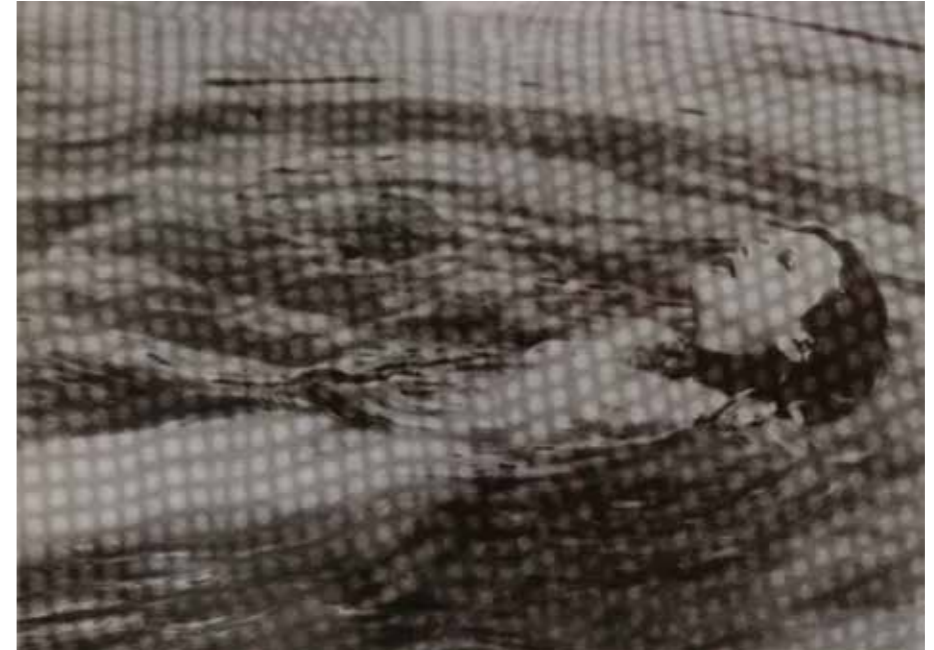
Kay Rosen
In Lieu of Louis (1789 - 1870): A True Story From the List Series, 1989/1996
Screenprint on paper
Image/paper size: 34.6 x 40.6 cm
Edition 15/16

Kay Rosen
SHORT STORY, 1994/2009
Sign Paint on Canvas
57.5 x 36 cm

Frank Selby
Devlin Weathermen, 2011
Graphite on mylar
40 x 61 cm

Frank Selby
Lamarr, Gingham 2013
Graphite on mylar
16.5 x 23 cm

SANATÇI ÖZGEÇMİŞLERİ

Christoph Büchel (d. 1966, CH)'in aralarında MACBA, Barcelona; PS1, New York; Migros Museum, Zürih; Kunsthalle St. Gallen; MAMCO, Cenevre; Palais de Tokyo, Paris; Palazzo Grassi, Venedik; Swiss Institute, New York'un da olduğu müzelerde önemli sergileri olmuştur. 51inci ve 52nci Venedik Bienali'ne, Frankfurt'taki Manifesta 4'e, Yunanistan'da 3üncü Thessaloniki Bienali'ne ve Birleşik Arap Emirlikleri'ndeki Sharjah Bienali 7'ye dahil olmuştur. Düzenli olarak Hauser and Wirth'de, Londra'da ve Zürih'de görünmektedir.

Maurizio Cattelan (d. 1960, IT) 90'ların en önemli kavramsal sanatçılarından biridir. Çalışmaları, Migros Museum, Zürih; Artpace, San Antonio, Teksas, Centre Georges Pompidou, Paris; the Kunsthalle Basel, Basel; Project 65 at the Museum of Modern Art, New York; Castello di Rivoli, Turin; Le Consortium, Dijon ve Wiener Secession, Viyana'nın da aralarında olduğu pek çok müzede sergilenmiştir. Sanatçının eserleri aynı zamanda Skulptur Projekte Münster (1997), the Tate Gallery, Londra (1999), the Museum of Contemporary Art, Los Angeles (2003) ve the Museum Ludwig, Köln'de (2003) sergilenmiştir. Sanatçı Venedik Bienali'ne (1993, 1997, 1999 ve 2002), Manifesta 2'ye (1998), Lüksemburg; Melbourne International Bienali'ne (1999) ve New York'taki 2004 Whitney Bienali'ne dahil olmuştur. Cattelan'ın 1989'dan bu yana yaptığı 130

işinin sergilendiği en büyük retrospekif sergisi, 2011 yılında New York'taki Solomon R. Guggenheim Müzesi'nde düzenlenmiştir. 2013 yılında Fondation Beveler'da (Basel) kişisel sergisi gerçekleşmiştir.

Kendi kuşağının en başarılı İsveç'li sanatçılarından biri olan **Annika von Hausswolff**'un (d. 1967, SE), aralarında Aarhus KunstMuseum, Kopenhag, Magasin 3, Stockholm, La Conservera, Murcia, İspanya'nın da olduğu müzelerde ve aralarında Victoria Miro, Londra, Air De Paris, Paris ve Andrehn-Schiptjeno, Stockholm'un da yer aldığı pek çok galeride çalışmaları sergilenmiştir. 1999'daki Venedik Bienali'nde İsveç'i temsil etmiş, özel yıldönümü edisyonu olan 54üncü Venedik Bienali'ne de çalışmalarını sergilemek üzere seçilmiştir.

William E Jones (d. 1962, US) bir sanatçı ve film yapımcısıdır. Çalışmaları Cinémathèque Française ve Musée du Louvre, Paris'te, Uluslararası Film Festivali Rotterdam'da, Sundance Film Festivali'nde, Museum of Contemporary Art, Los Angeles'ta ve Museum of Modern Art, New York'ta gösterilmiştir. Filmleri ve videoları have been the subject of retrospectives at 2005'te Tate Modern, Londra'da; 2010'da Anthology Film Archives, New York'ta; 2011'de Austrian Film Museum, Viyana'da ve 2011'de

ARTISTS' BIOGRAPHIES

Christoph Büchel (b. 1966, CH) has had major exhibitions in several museums including MACBA, Barcelona, PS1, New York, Migros Museum, Zurich, Kunsthalle St. Gallen, MAMCO, Geneva, Palais de Tokyo, Paris, Palazzo Grassi, Venice and The Swiss Institute and PS1, New York. He was included in the 51st and 52nd Venice Biennale, Manifesta 4 in Frankfurt, the 3rd Thessaloniki Biennial, Greece and Sharjat Biennial 7, UAE. He is regularly showing with Hauser and Wirth in London and Zurich.

Maurizio Cattelan (b.1960, IT) is one of the most important conceptual artists of the 90s. Cattelan's work has been on view in numerous solo exhibitions, at the Migros Museum für Gegenwartskunst, Zurich; Artpace, San Antonio, Texas; Centre Georges Pompidou, Paris; the Kunsthalle Basel, Basel; Project 65 at the Museum of Modern Art, New York; as well as at Castello di Rivoli, Turin; Le Consortium, Dijon; and Wiener Secession, Vienna. Cattelan has also exhibited at Skulptur Projekte Münster (1997), the Tate Gallery, London (1999), the Museum of Contemporary Art, Los Angeles (2003) and the Museum Ludwig, Cologne (2003), and participated in the Venice Biennale (1993, 1997, 1999, and 2002), Manifesta 2 (1998), Luxembourg, Melbourne International Biennial 1999, and the 2004 Whitney Biennial in New York. A major

retrospective, assembling 130 works from Cattelan's career since 1989, opened in 2011 at the Solomon R. Guggenheim Museum, New York. In 2013, he had a solo exhibition at Fondation Beyeler, Basel.

One of the most successful Swedish artists, **Annika von Hausswolff** (b.1967, SE) has had a number of solo museum exhibitions at Aarhus KunstMuseum, Copenhagen, Magasin 3, Stockholm, La Conservera, Murcia, Spain. Gallery exhibitions include solo shows at Victoria Miro, London, Air de Paris, Paris and Andrehn-Schiptjenko, Stockholm. She has represented Sweden at the Venice Biennale in 1999, while in 2013 she was selected to exhibit at the 54th special anniversary edition of the Venice Biennale.

William E. Jones (b. 1962, USA) is an artist and filmmaker. His work has been shown at the Cinémathèque Française and Musée du Louvre, Paris, International Film Festival Rotterdam, Sundance Film Festival, Museum of Contemporary Art, Los Angeles, and Museum of Modern Art, New York. His films and videos have been the subject of retrospectives at Tate Modern, London, in 2005; at Anthology Film Archives, New York, in 2010; at the Austrian Film Museum, Vienna, and at the Oberhausen Film Festival in 2011. He was included in the 1993 and 2008 Biennial Exhibitions at the

Oberhausen Film Festivali'nde gösterilmiştir. New York'taki Whitney Museum of American Art'ın 1993 ve 2008 Bienal Sergileri'ne dahil edilmiştir. Çalışmaları 2009'daki 53üncü Venedik Bienali'nde Nordik pavilyonunda ve 12nci İstanbul Bienali'nde, 2011'de "Untitled (Death by Gun) | Başlıksız (Tabanca ile Ölüm)" başlıklı sergide gösterilmiştir. White Cube, Londra, The Modern Institute, Glasgow, Rafaella Cortese, Milan ve David Kordansky Gallery, Los Angeles, CA'nın da aralarında olduğu pek çok galeride görülmüştür.

Kay Rosen'in (d. 1949, US) dile dayalı resimleri, çizimleri, edisyonları ve yerleştirmeleri müze ve kurumlarda, ulusal ve uluslararası düzeyde onlarca yıl boyunca sergilenmiştir; bunlar arasında en göze çarpanları, The Museum of Modern Art, New York; The Museum of Contemporary Art, Los Angeles (burada 1998-99'da retrospektif bir sergisi olmuştur); MASS MOCA, North Adams, Massachusetts; The Whitney Biennial; Witte de With Center for Contemporary Art, Rotterdam olup, ayrıca ABD ve Avrupa'da sayısız kişisel galeri sergileri gerçekleştirmiştir. Rosen'in büyük ölçekli duvar boyama projeleri, halihazırda Christchurch Art Gallery, Yeni Zelanda; The Art Institute of Chicago; Aspen Art Museum; Indianapolis Museum of Art; The Museum of Fine Arts, Boston; Contemporary Art Gallery (CAG), Vancouver; Marabouparken, Sundbyberg, İsveç; MKG127, Toronto; ve Fri Art, Fribourg, İsviçre'de sergilenmektedir.

Frank Selby (d. 1975, US), THE APARTMENT, Atina; JeanRoch Dard Gallery, Paris; ve American Contemporary New York'ta kişisel sergiler gerçekleştirmiştir. Son zamanlarda, Southeastern Center for Contemporary Art, ABD'de bir müze sergisi olmuş ve FLAG Foundation, New York, DePaul Museum, Chicago ve The Drawing Centre, New York'ta çalışmaları sergilenmiştir.

Whitney Museum of American Art, New York. His work was on view in the Nordic Pavilion at the 53rd Venice Biennale in 2009, and in the exhibition "Untitled (Death by Gun)" at the 12th Istanbul Biennial in 2011. He has had solo exhibitions at White Cube, London, The Modern Institute, Glasgow, Rafaella Cortese, Milan and David Kordansky Gallery, Los Angeles, CA.

Kay Rosen (b.1949, USA)'s language-based paintings, drawings, editions, and installations have been exhibited in museums and institutions nationally and internationally for several decades, among them the Museum of Modern Art, New York; the Museum of Contemporary Art, Los Angeles, where she had a retrospective exhibition in 1998-99; MASS MOCA, North Adams, Massachusetts; the Whitney Biennial; Witte de With Center for Contemporary Art, Rotterdam; and in numerous solo gallery exhibitions in the U.S. and Europe. Rosen's large-scale wall painting projects are currently on view at the Christchurch Art Gallery, New Zealand; The Art Institute of Chicago; the Aspen Art Museum; the Indianapolis Museum of Art; the Museum of Fine Arts, Boston; Contemporary Art Gallery (CAG), Vancouver; Marabouparken, Sundbyberg, Sweden; MKG127, Toronto; and Fri Art, Fribourg, Switzerland.

Frank Selby's (b. 1975, USA) labor-intensive drawings have been exhibited in solo exhibitions in at THE APARTMENT, Athens, JeanRoch Dard Gallery, Paris and American Contemporary in New York. He recently had a solo museum exhibition at the Southeastern Center for Contemporary Art, USA and his work was also included in exhibitions at the FLAG Foundation, New York, the DePaul Museum, Chicago and the Drawing Centre, New York.

Acknowledgments & Credits

Vassilios Doupas would like to thank all the participating artists and their galleries, as well as the collectors that have followed my vision for quite some time. Many thanks to **Marina Schiptjenko** of Andrehn-Schiptjenko, Stockholm and **Andrew Witkin** at Barbara Krakow Gallery, Boston for their suggestions. Big thanks to **David Gleeson** for his inspirational essay that captures the spirit of the exhibition.

Annika von Hausswolff; courtesy the artist and Andrehn-Schiptjenko, Stockholm
William E. Jones; courtesy David Kordansky Gallery, Los Angeles, CA
Kay Rosen; courtesy the artist and Barbara Krakow Gallery, Boston, MA
Frank Selby; courtesy the artist and THE APARTMENT, Athens